

Tiel, 25 mei 2009

Beste Rijmer des Vaderlands,

Uw politieke sonnet heeft mij veel deugd gedaan. Dat Ab zelf niet even heeft gereageerd, ligt voor de hand: snel reageren is nooit zijn sterkste punt geweest. Nooit werd een vlieg getroffen door zijn vliegenmepper, nimmer kwam het tafeltennisballetje terug. Kreeg hij een hamertikje op de knie van de dokter, dan ging zijn onderbeen pas na 10 seconden omhoog. Zo'n jongen was Appiehappie.

Ik ken hem, zoals u weet, van de mavo op Goeree en Overflakkee, waar hij vooral onopvallend niet reageerde op provocerende uitlatingen van fundamentalistische leraren. Mét hem ging ik naar de havo, maar klas 4 was toch wel mijn eindstation. Voor Abbiehabbie niet: hij deed ook nog vwo en promoveerde zelfs op iets onduidelijks. Ik zit intussen in de afvalverwerkingsindustrie, waar gelukkig ook een goede boterham mee te verdienen valt. Laten we zeggen zeven maal de Balkenende-norm, maar dat mag ook wel met al die giftige stoffen waar mijn mensen mee te maken krijgen. Daarbij komen nog de inkomsten van mijn vrouw, die asperges laat verbouwen in Noord-Limburg.

Vanwaar mijn waardering voor het sonnet? Allereerst omdat u geen flauwe woordgrappen hebt gemaakt op zijn naam in de trant van: allemaal klinkklare onzin, Appiehappie of erger nog, Abbiehabbie. Die bijnamen had hij op de mavo en u heeft zeker het havonivo te pakken, dat is te merken, omdat de woordjes zo mooi rijmen. Ook omdat u laat uitkomen dat de gezondheid van ons volk hem zeer ter harte gaat, terwijl hij zijn eigen welzijn langzaam maar zeker aan het ondermijnen is, waardeer ik het gedicht. Hij dacht nooit aan zichzelf. Hoe weet u dat trouwens van die paddo's en het roken?

Als u uw afval vakkundig wilt laten verdwijnen, hou ik me aanbevelen.

Beste groeten,

Arend van der Padt